

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1967/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радиша Јовић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3047/2020 од 23.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3047/2020 од 23.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3047/2020 од 23.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 365/2017 од 05.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди његово право својине на згради за становање габарита 100m^2 (објекат број 1) састављен од приземља и поткровља на парцели ... КО ... и на земљишту испод зграде (100m^2), по основу изградње на туђем земљишту у смислу чланова 22-26 Закона о основама својинскоправних односа, као и право коришћења на преосталој површини парцеле ... КО ... од 83m^2 ради редовне употребе објекта, што би тужени био дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, наложено је тужиоцу да накнади туженом трошкове поступка у износу од 52.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3047/2020 од 23.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 365/2017 од 05.10.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима којима

се потврђује тврдња ревидента о одступању од праксе судова и о дозвољености посебне ревизије у циљу уједначавања судске праксе. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права не оправдавају ни потребу одлучивања ради новог тумачења права, јер се истима износи нови чињенични и правни основ за стицање својине на спорној кући (заједничка изградња) у односу на чињенични и правни основ изложен у тужби (грађење на туђем земљишту).

С`тога, пошто у овом случају нема ни правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора у износу од 550.000,00 динара, одређена у тужби, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је меродавна за дозвољеност ревизије.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић